

Egry Artúr

mi kósza Lobók

fiatal farkasok az erdőn mi kósza Lobók testvért
keresni lendültünk át a határon szűk ez az ország
hajtott hajtott a vágy hol vagy drága Lengyelország
te testvér ahol Báthory Bethlen és Horthy is elfért

piros volt útleveleink akár a bizalom a munkahelyen
de érdekelt is felcsomagoltunk a kölykök mi négyen
boldog vad jelenet és itt szorongott sápadtan a képen
éhes szemeinkben az étvágy alkalmas barna éjfeleken

habzsoltuk a létet fiatal horda ha megült egy asztalt
tele vedeltük a sört szőke szakállam napszíttá liget lett
a parton s vesénk akkortájt még mindent megtett
a tenger a nyár a harmónia még minket marasztalt

kilencvenhárom nyarán por és hamu lett László halott
arca csak képtelen testi félelmek nélkül él bennem
kétezer négyben Mihály ágya kihűlt még temetetlen
a teste és ez az édes keser emlék is magamra hagyott

de itt ülök mostan István beteg ágyán ahol keskeny a korlát
idefér teste ez öklömnyi ennyi maradt ott végig az ágyon
mit tehetünk mi mit mond el az orvos segíthet-e a rákon
a nagybeteg ember nem érzi múlik az élet fogynak az órák

mi ősz kivert farkasok az erdőn mi kósza Lobók testvért
keresni vágyódtunk át a határon mert odalett ez az ország
hajtott valami valaki meghalt arcunkra lassan a por szállt
ahol egy testvér árva kereszten negyedik latornak megfér

(Gdańsk 1972 fotó)

